

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **Ing. D. K.,**

zastoupeného advokátem JUDr. Petrem Zajícem, LL.M., Ph.D.,
sídlem Kadlčákova 1507, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a
zemědělství,**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 26.6.2017, č.j. MSK 47450/2017, sp. zn.
ŽPZ/22039/2013/Hen, o správním deliktu,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 26.6.2017, č.j. MSK 47450/2017, sp.zn. ŽPZ/22039/2013/Hen **se zrušuje** a věc **se** žalovanému **vrací** k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11.228 Kč do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Petra Zajíce, LL.M., Ph.D., advokáta se sídlem Kadlčákova 1507, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 26.6.2017, č.j. MSK 47450/2017, sp. zn. ŽPZ/22039/2013/Hen žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí, odboru životního prostředí, č.j. MÚSO9183/2012/221.2, sp. zn. MÚSO, S 3253/2012 ze dne 23.5.2013. Tímto rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč podle ustanovení § 54 odst. 2 písm. c) lesního zákona (zák. č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů) za provedení činnosti v lese zakázané podle ustanovení § 20 odst. 1 písm. g) lesního zákona, a to jízdy s motorovým vozidlem Subaru Forester, RZ: X dne 13.5.2012 ve 14:40 hod. po lesní cestě – pozemku určeném k plnění funkci lesa, parc. č. X v k.ú. Staré Hamry 1, v lokalitě Pod bělounky u odbočky na Lysou Horu u přehradní nádrže Šance. Tímtež rozhodnutím byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč. Žalovaný jakožto odvolací orgán toto rozhodnutí změnil ve výrokové části tak, že slova „činnosti v lesích zakázané, tj. ježdění a stání“ se nahrazují slovy „činnosti v lese zakázané, tj. jezdit a stát s motorovými vozidly podle § 20 odst. 1 písm. g) lesního zákona, kdy jel po lesní cestě – pozemku určeném k plnění funkcí lesa, parc. č. X“ a slova „bez řádného povolení k vjezdu“ se nahrazují slovy „bez potřebného povolení výjimky z tohoto zákazu“. Ve zbylém rozsahu uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný potvrdil a odvolání žalobce zamítl.

2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které především namítal, že žalovaný nesprávně posoudil otázku, zda se v tomto případě jednalo o provoz na účelové komunikaci dle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Žalobce trvá na tom, že v daném případě se nejedná o pozemek určený k plnění funkci lesa („PUPFL“), ale jde o výjimku z takového pozemku, a to příjezdní komunikaci ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 písm. b) lesního zákona. Tím, že žalovaný již v předchozím průběhu řízení zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, omezil tak jeho právo dopravit se legálně ke své nemovitosti bez udělení výjimky a svým nynějším rozhodnutím ve své podstatě právní posouzení věci ponechal beze změny. Za zkrácení svých práv považuje žalobce to, že se dostává se svojí rodinou k nemovitosti, kde bydlí, do izolace od okolního světa. Má tak omezenou možnost objednat si jakékoliv sociální a jiné běžné potřeby a omezený je v návštěvách rodinných příslušníků a přátel. Žalobce považuje zpoplatnění výjimky za odporující základním lidským právům na svobodu pohybu a ochranu vlastnictví. Nemovitost na svém místě stojí déle než komunikace vedoucí k ní a mnohem delší dobu než dopravní značení omezující možnost příjezdu k této nemovitosti.

3. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě žalobce ze dne 27.9.2017 navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 26.6.2017, č.j. MSK 47450/2017, sp. zn. ŽPZ/22039/2013/Hen a z obsahu správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, jakož i z obsahu správního spisu Městského úřadu ve Frýdlantě nad Ostravicí sp. zn. MUFO_S 3253/2012 i z připojeného spisu Krajského soudu v Ostravě sp.

Shodu s prvopisem potvrzuje

zn. 22 A 112/2013, a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel krajský soud z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ustanovení § 75 s.ř.s.).

5. Z obsahu správního spisu Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí krajský soud zjistil, že tento správní orgán vydal dne 23.5.2013 rozhodnutí, kterým uložil žalobci pokutu podle ustanovení § 54 odst. 2 písm. c) lesního zákona za provádění činnosti v lesích zakázané, tj. ježdění a stání motorovým vozidlem značky Subaru Forester SG, RZ: X v k.ú. Staré Hamry 1, Obec Staré Hamry – v lokalitě Pod bělounky, u odbočky na Lysou Horu u přehradní nádrže Šance dne 13.5.2012 v době 14:40 hod. bez řádného povolení k vjezdu. Pokuta byla tímto rozhodnutím uložena žalobci ve výši 500 Kč, včetně povinnosti náhrady nákladů správního řízení paušální částkou 1.000 Kč. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí i ze samotného správního spisu vyplývá, že žalobce nesouhlasil s obviněním ze strany hlídky Policie ČR, žalobce v cestě k jeho domu č.p.X Staré Hamry nemá a potřebuje povolenku k vjezdu od Lesní správy Ostravice, protože podle jejich názoru se jedná pouze o lesní cestu. Žalobce tvrdil, že se jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci pro osoby, u kterých je účel cesty naplněn. Tuto žalobcovu námitku správní orgán neuznal za oprávněnou se zdůvodněním, že z evidence katastru nemovitostí zjistil, že do lokality Pod bělounky u odbočky na Lysou Horu, podél přehradní nádrže Šance vede zpevněná komunikace na pozemku p.č. X v k.ú. Staré Hamry 1, zapsaná na LV č. X se způsobem využití ostatní komunikace. Dle informace o způsobu ochrany nemovitostí se jedná o pozemek určený k plnění funkcí lesa. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný svým rozhodnutím ze dne 11.7.2013, č.j. MSK 83612/2013, sp. zn. ŽPZ/22039/2013/Hen tak, že odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí Městského úřadu potvrdil. K problému, zda předmětná cesta je pozemkem určeným k plnění funkce lesa či nikoliv se v odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný tehdy vyjádřil tak, že „údaje o předmětném pozemku (cestě) byly převzaty z evidence katastru nemovitostí. O jejich správnosti krajský úřad nepochybuje“.

6. Ze spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22 A 112/2013 soud zjistil, že výše uvedené rozhodnutí žalovaného bylo rozsudkem ze dne 20.2.2017, č.j. 22 A 112/2013-45 zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Krajský soud v tomto rozsudku zdůraznil, že soudní judikatura v oblasti správního soudnictví dospěla k závěru, že při úvaze o tom, zda je konkrétní pozemek či není PUPFL, nemůže správní orgán vycházet pouze z formálního údaje zaznamenaného v katastru nemovitostí, naopak se musí zabývat faktickou povahou předmětného pozemku ke dni, který je rozhodným pro jeho rozhodování, zejména zda takový pozemek k rozhodnému datu skutečně s lesem souvisel či sloužil lesnímu hospodářství. V tomto směru krajský soud odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.12.2009, č.j. 5 As 94/2008-44 publikovaný pod č. 2032/2010 Sb. rozhodnutí NSS. Krajský soud tímto rozsudkem proto zavázal žalovaného vyřešit řádně rozhodující otázku, a to zda předmětná cesta je pozemkem určeným k plnění funkce lesa či nikoliv, přičemž v rámci této úvahy se měly správní orgány také vypořádat s námitkou výluky podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. b) lesního zákona, a pokud dospějí k závěru, že do této výluky předmětný pozemek nespadá, mají se zabývat vzájemným poměrem lesního zákona a zákona o pozemních komunikacích.

Shodu s prvopisem potvrzuje

7. Z odůvodnění nynějšího žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 26.6.2017 krajský soud zjistil, že žalovaný se se shora uvedenou zásadní právní otázkou vypořádal s odůvodněním takto:

„Správní orgány vycházely nejen z údajů katastru nemovitostí, ale i z okolností případu je skutečně zjevné, že pochybnosti o charakteru dané cesty nemohly být a obhajoba odvolatele je zcela účelová a zavádějící ve snaze odvolatele domoci se vjezdu motorovým vozidlem k nemovitostem v daném lese, navzdory právní úpravě stanovené lesním zákonem. Jak již bylo uvedeno, odvolatel vjel na cestu označenou zákazem vjezdu, aniž měl výjimku povolující vjezd, přestože o potřebě takové výjimky věděl, jen si ji odmítal vyřídit, neboť je přesvědčen, že ji nepotřebuje a má právo na tuto cestu volně vjíždět. O charakteru lesní cesty zjevně neměli pochybnosti ani zasahující policisté, když Policie ČR věc předala Městskému úřadu k dalšímu řízení ohledně porušení lesního zákona. Krajskému úřadu je z jeho úřední činnosti, např. ze schvalování lesního hospodářského plánu či z kontrol hospodaření v lesích z prostředků státu přerozdělovaných krajským úřadem, známo, že v místech, kde byl odvolatel zastaven Policií ČR, jde o cestu vedoucí do hor, lemovanou již od začátku lesními porosty“.

8. Ze správního spisu žalovaného vyplynulo, že žalovaný za účelem vyřešení základní a rozhodující otázky neprovedl jediný důkaz, jímž mělo být především ohledání na místě samém či alespoň učinění dotazu na vlastníka předmětného pozemku, jímž je státní podnik Lesy České republiky, Lesní závod Ostravice. Žalovaný se však toliko omezil na konstataci, že o charakteru lesní cesty neměli pochybnosti ani zasahující policisté a že jemu samotnému je z úřední činnosti známo, že jde o cestu vedoucí do hor, lemovanou již od počátku lesními porosty. Ač je tedy napadené rozhodnutí žalovaného podrobně a obsáhle odůvodněno, opět neodpovídá na otázku, z jakých důvodů je předmětná cesta pozemkem určeným pro fungování lesa. Krajský soud proto uzavírá, že se žalovaný neřídil závazným právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozsudku ze dne 20.2.2017, č.j. 22 A 112/2013-45 a jeho rozhodnutí je pro nedostatek důvodu nepřezkoumatelné. Za této situace krajskému soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit pro vady řízení podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. tímto rozsudkem bez jednání

9. Podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. byl žalovaný zavázán k náhradě nákladů řízení žalobce představující náklady jeho právního zastoupení advokátem v rozsahu dvou úkonů právní pomoci po 3.100 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč v souladu s ustanovením § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů. S připočtením 21% DPH ve výši 1.428 Kč činily celkové náklady právního zastoupení žalobce 11.228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 10. ledna 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje